

paa enkelte Punkter. Uoverensstemmelser foreligger egentlig kun paa 2 Punkter, nemlig med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 1 til § 2 og Nr. 5 til §§ 4 og 5, som angaar Forkyndelsen gennem Postvæsenet. Angaaende Ændringsforslaget under Nr. 12 er der egentlig ingen reel Uoverensstemmelse. Jeg skal indskrænke mig til at nævne disse Uoverensstemmelser, idet jeg forbeholder mig at komme tilbage dertil, naar Mindretallet har motiveret sit Standpunkt.

Indenfor Udvalget har der været rejst Spørgsmaal om at erstatte den i § 1 indeholdte Henvisning til Retsplejelovens Kap. 16 med et Optryk af selve de paagældende Bestemmelser med de nødvendige Ændringer. I Princippet har Udvalgets Medlemmer været enige om Rigtigheden af en saadan Ændring, men man har ikke stillet noget Ændringsforslag derom, da Justitsministeren har fraraadet det, og Spørgsmaalet væsentlig kun er af formel Natur.

Jeg skal sluttelig anbefale at vedtage Udvalgets og Udvalgsflertallets Ændringsforslag samt Sagens Overgang til tredje Behandling.

Jessen: Der er — som den ærede Ordfører sagde — af et Mindretal, hvortil jeg hører, stillet nogle Ændringsforslag, hvorom jeg gerne vilde sige et Par Ord. Det er jo rigtigt, hvad den ærede Ordfører udtalte, at der i Udvalget har været arbejdet i stor Endrægtighed paa at faa det bedst mulige ud af Lovforslaget. Naar der ikke desto mindre er blevet et Flertal og et Mindretal, er Grunden ikke den, at der har været nogen særlig stor Uenighed om, hvilken Fremgangsmaade der vilde være den bedste paa de Punkter, hvor Udvalget har delt sig. Vi har fra Mindretallets Side undladt at stille Ændringsforslag med Hensyn til Optryk af selve Retsplejelovens Bestemmelser i Lovforslaget. Vi mente, at det ubetinget vilde være bedst at gøre det, saa havde man Reglerne samlede, saa man ikke behøvede at slaa op i Retsplejeloven for at finde ud af, hvilke Regler der gælder for Stævningers Forkyndelse. Vi har imidlertid frafaldet Ønsket om at stille Ændringsforslag derom, fordi vi har ment, at den anden Ordning naturligvis kunde lade sig gennemføre, omend den ikke vilde være særlig praktisk.

Det, som jeg særlig vil opholde mig ved, er Ændringsforslag Nr. 5 til §§ 4 og 5. Som ærede Medlemmer maaske vil have set af Betænkningen, er der fra Sagførerforeningen modtaget en Skrivelse,

hvori denne sagkyndige Institution gør gældende, at Lovforslagets Regler om Forkyndelse gennem Postvæsenet ikke vilde komme til at virke fyldestgørende, hvis man bibeholdt selve Lovforslagets Affattelse. Sagførerforeningen har paapeget, at hvis Forkyndelsen gennem Postvæsenet skal faa nogen effektiv Betydning, maa man lade Forkyndelsen foregaa direkte gennem Postvæsenet, saaledes at man ikke behøver først at henvende sig til det paagældende Retskontor. Ændringsforslag Nr. 5 er netop en Udformning af Sagførerforeningens Tanke. Det har ikke kunnet blive klart for mig, hvorfor den højtærede Justitsminister har modsat sig denne Ordning, som efter min Mening vil være meget praktisk, idet man simpelthen kan gaa hen til Postkontoret, indlevere sin Stævning, faa den sendt af Sted og forkyndt paa denne nemme Maade. Jeg tror ikke, der herigenem vil opnaas mindre Sikkerhed for, at Stævningen bliver tilstrækkelig forkyndt for den Mand, man ønsker at indstævne. I hvert Fald maa ærede Medlemmer jo forstaa, at naar Sagførerforeningen har anbefalet en saadan Fremgangsmaade, tyder dette paa, at der skabes tilstrækkelig Sikkerhed derved. Der er nemlig ingen, der er mere interesseret i, at Stævningen bliver rigtig forkyndt for den paagældende end Sagførerne, thi hvis den ikke bliver tilstrækkelig forkyndt, gaar det i første Række ud over Sagføreren, idet han saa paa ny skal udtage Stævning og have den Ulejlighed og Udgift, som dermed følger. Ændringsforslagets Regler vil byde saa stor Sikkerhed, som overhovedet behøves, og i alle Tilfælde give mindre Omsvøb end Lovforslagets, idet man vilde faa Stævningerne hurtigere og nemmere forkyndt.

Det er egentlig det væsentligste Punkt, hvor der er tilsyneladende Uenighed indenfor Udvalget. I Virkeligheden tror jeg, der var Enighed i Udvalget om, at Ændringsforslaget vilde skabe den bedste Fremgangsmaade, men da Justitsministeren ikke har ønsket at gaa med dertil, er Resultatet blevet, at kun et Mindretal har stillet det. Jeg vil anbefale ærede Medlemmer at stemme for dette Ændringsforslag, fordi der derigennem vil opnaas det Fremskridt, man gerne skulde naa til, naar man foreslaar forandrede Regler for Stævningers Forkyndelse og foreslaar at benytte den udmærkede Institution, som Postvæsenet er, til Simplificering af Reglerne herom. Saafremt dette Ændringsforslag forkastes, vil jeg være tilbøjelig til at fraraade at vedtage Lovforslaget i Ju-